

Tutkijavaihtomahdollisuuteen kannattaa tarttua

22.6.2026

Artikkelin kirjoittaja vietti toukokuussa kaksi viikkoa tutkijavaihdossa Oslossa ja kannustaa omaan kokemukseensa peilaten kaikkia tarttumaan tähän mahdollisuuteen. Irrottautuminen toiseen työyhteisöön inspiroi ja antaa uusia näkökulmia tutkimukseen ja hankkeisiin ja luo lisäksi paikan, jossa voi rakentaa alkuja tulevalle yhteistyölle.

Tutkimustyö on nykyään yhä enemmän organisaatiorajat ylittävää ja erityisesti kansainväliset verkostot ovat tärkeitä tutkijoille. Isot hankerahoittajat suosivat kansainvälisiä verkostoja, mutta tutkijalle itselleen on työn merkityksellisyyden ja oman oppimisen kannalta oleellista, että löytää ympärilleen ihmisiä, jotka ovat kiinnostuneita ja joilla on osaamista samoista tutkimusteemoista.

Olin jo pitkään kiinnostunut digitaalista vuorovaikutusta tutkivasta tutkimusryhmästä, joka tarkastelee ja julkaisee tutkimuksia siitä, miten ja mistä syistä ihmiset irrottautuvat digitaalisesta vuorovaikutuksesta ja miten teknologian käytön rajoittaminen ja jatkuva tavoitettavuus häiritsevät ihmisiä nykytyössä. Tämä tutkimusryhmä sai alkunsa Oslon yliopistosta ja siksi haaveilin jo pidempään, että olisi mukava tavata ihmisiä, joiden tutkimuksia olen lukenut jo vuosia.

Olen tehnyt vuosien aikana useita tutkija- ja opettajavaihtoja, mm. Cambridgessa, Barcelonassa, Portossa, mutta tällä kertaa koin, että nyt moni asia meni paremmin kuin osasin odottakaan. Oivalsin, että onnistunut tutkijavaihto on monen asian summa ja osaan voi auttaa itse aktiivisella taustatyöllä.

Henkilökohtainen yhteys avaa ovia

Pohjoismainen tutkijayhteisö ja Norjan työskentelykulttuuri ovat kiinnostaneet minua jo pitkään. Lähdin ihan ensimmäisenä tarkistamaan, että minkälaisia korkeakoulukumppanuuksia SEAMKilla on ja niitähän oli paljon. OsloMET oli hyvin potentiaalinen vaihtoehto itselleni heti, koska SEAMKilla oli sinne kumppanuussopimus, mutta siellä myös tehdään paljon itseäni kiinnostavaa etätyön tutkimusta.

Kartoitin hankkeita, julkaisuja ja ihmisiä, ja huolellisen työn jälkeen otin yhteyttä ja kysyin mahdollisuutta tulla vierailevaksi tutkijaksi muutamaksi viikoksi. Sainkin hyvin nopeasti innostuneen vastauksen, jossa minut yhdistettiin jatkokeskustelemaan toisen tutkijan kanssa, mutta se osoittautui lopulta vesiperäksi. Yhteyshenkilö ei ollutkaan innostunut, tai hänellä ei ollut aikaa pohtia käytännön puolta vaihdossa, joten asia jäi, enkä saanut koskaan vastausta. Tajusin tässä vaiheessa, että ihmisten työ on niin hektistä, että kun tuntematon tyyppi ottaa yhteyttä, ei se saa kiireistä ihmistä järjestelemään asioita. Tarvitaan yhteys ja tunne siitä, että tämä tyyppi tuo jotain tänne ja että hänen kanssaan olisi mukava tehdä töitä. Tätä fiilistä en siis saanut luotua tuntemattomalle pelkän meilin välityksellä. Siinä vaiheessa ajattelin, että ei kohdeyliopistoni tarvitse olla välttämättä SEAMKin virallinen kumppanuuskorkeakoulu, vaan tärkeää on, että kohdepaikan profiili sopii tutkimukselleni. Joten otin yhteyttä professoriin, johon olin tutustunut jo Jyväskylän yliopistossa työskennellessäni. Hän toimi tuolloin tutkimusryhmäni ohjausryhmässä ja kävi ajoittain seminaareissamme ja oli vastaväittäjänäkin yksikössämme. Otin yhteyttä, ja ei aikaakaan, kun isot pyörät lähtivät liikkeelle.

Tutkijavaihdon rahoitushakemusta varten tarvitsin paljon lisätietoa, tutkimusryhmän kuvausta ja perusteluita siihen, miksi juuri tämä organisaatio, joten jo ennen vierailupäätöksen saamista apu ja tuki oli kullanarvoista. Kun rahoituspäätös tuli ja ilmoitin saapuvani toukokuussa, käynnistyivät pohdinnat vierailun sisällöstä. Tunsin itseni tervetulleeksi!

Tapaamisia kalenteriin jo ennen vaihtoa

Hyvän yhteyshenkilön etu oli myös se, että hän linkitti minut heti vaihtoa hallinnoivien kanssa ja otti mukaan keskusteluun kollegoitaan, jotka linkittyivät tutkimuksellisesti aiheisiini ja ikään kuin esitteli minua jo meilitse ennen kuin edes saavuin paikan päälle. Aiemmissa vierailuissa olen kokenut, että minulle kyllä ojennetaan avain ja näytetään missä voi istua, mutta ajatus siitä, että vieras saisi mahdollisimman paljon irti oman kehittymisensä kannalta, jää usein hieman puolitiehen. Ehkä tutkijavaihto on monelle mahdollisuus vetäytyä omasta työstä hetkeksi, mutta minä hain nimenomaan sitä, että opin ja kuulen, mitä Oslossa tutkitaan, ja hain uusia näkökulmia ja inspiraatiota omalle tutkimukselleni.

Valitse yksi aihe, jota haluat edistää

Tutkimuksellisesti meillä on samaan aikaan menossa monia erilaisia suuntia ja aiheita, ja ajattelin, että kun esittelen itseäni ja kerron taustastani ihmisille, ei ole apua, jos luettelen kaikkia aiheita, mitä on parhaillaan menossa. Pohdin, mitä teemaa haluan edistää ja pysyn siinä. Toistin itseäni koko ajan uusia ihmisiä tavatessani, mutta se auttoi siinä, että ihmisille jäi kiinnostuksenkohteeni kirkkaana mieleen. He pystyivät

linkittämään minua ihmisiin, joiden tutkimuksen ajattelivat olevan hyödyllistä minulle.

Ota rohkeasti yhteyttä suoraan ja pyydä kahville

Oslo on iso kaupunki, ja siellä on jopa kolme yliopistoa. BI Oslo, University of Oslo ja OsloMET. Vaikka pääkohteeni olikin paikallinen arvostettu ”kauppakorkeakoulu”, tiesin, että muissakin korkeakouluissa on paljon kiinnostavaa meneillään. Erityisesti minua kiinnostivat yhteydet Digital disconnection -tutkimusryhmään, joka toimi University of Oslossa. Otin reippaasti jo ennen lähtöä yhteyttä tutkimusryhmään ja kyselin, josko ketään olisi paikalla tutkijavaihtoni aikana ja ehtisi tavata. Näin Teams-tapaamisten aikakautena mietin, että haluaako kukaan enää tavata kasvotusten, mutta ilokseni sain kahviseuraksi tutkimusryhmän professorin, Trine Syvertsenin, joka innostui niin aiheestani, että ei ollut ehtiä seuraavaan tapaamiseen. Tajusin, että ihmiset haluavat puhua omasta tutkimuksestaan ja istua alas ihmisten kanssa, joita kiinnostaa samat teemat. Ja he ovat otettuja siitä, että heidän tutkimuksensa kiinnostaa, joten yhteydenotot kannattavat.

BI Norwegian Business School (kuva: Jenni Kantola, 2026).

Yritä kestää verkostojen rakentumisen hitautta

Ehkä tärkein oivallus vaihdon aikana olikin se, ettei hyvä tutkimusyhteistyö synny pakottamalla. Artikkelissakin todetaan, että toimivimmat yhteistyöt rakentuvat usein vapaaehtoisuuden, yhteisen kiinnostuksen ja luottamuksen varaan — eivät hallinnollisen ohjauksen kautta. Parhaat yhteistyöt syntyvät hitaasti tilanteissa, joissa ihmiset kokevat voivansa ajatella ääneen ilman jatkuvaa suorittamisen painetta.

Tiede tarvitsee toki rakenteita, rahoitusta ja strategisia kumppanuuksia. Mutta niiden rinnalla tarvitaan aikaa kohtaamisille. Juuri niissä syntyy se näkymätön pääoma, jonka varaan aidosti merkityksellinen yhteistyö rakentuu. Tutkijavaihto on ehdottomasti mahdollisuus, johon kannattaa tarttua, jos haluaa laajentaa yhteistyöverkostojaan. Vaihto on myös inspiraation lähde, sillä siellä hanke- ja opetustyön voi laittaa hetkeksi taustalle ja saa keskittyä keskustelemaan, ideoimaan ja innostumaan uusista tutkimusavauksista.

Jenni Kantola
Yliopettaja
SEAMK

Jenni Kantola toimii johtamisen yliopettajana Seinäjoen ammattikorkeakoulussa. Hän on tutkinut johtamista ja työyhteisöjen vuorovaikutusta pitkään ja tällä hetkellä tutkimus keskittyy erityisesti etä- ja hybridityön vuorovaikutusilmiöihin. Kantola vietti toukokuussa 2026 kaksi viikkoa tutkijavaihdossa BI Norwegian Business Schoolissa. Tutkijavaihdon mahdollisti Töysän säästöpankkisäätiön apuraha.